

מ"ת 1821/08/14 - מדינת ישראל נגד אחמד מונה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 1821-08-14 מדינת ישראל נ' מונה (עציר)

בפני כב' השופט בן-ציון גרינברגר
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
אחמד מונה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רבאח

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(2) **לחוק העונשין, התשל"ז - 1977**.

3. כפי הנטען בכתב האישום, ביום 23.7.14 בשעה 22:54 לערך עשה המתלונן את דרכו מכיוון הכותל המערבי לכיוון שער שכם בירושלים, דרך רחוב הבד בשוק העיר העתיקה בירושלים. המתלונן לבש לבוש חרדי, באופן המקל על זהותו כיהודי. באזור בו עבר המתלונן היו נוכחים הנאשם ו.א.נ. (קטין), אשר החליטו לפגוע במתלונן בשל היותו יהודי; ועם גיבוש החלטתם, הלכו אחרי המתלונן ונצמדו אליו. המתלונן הרגיש בכך ועל כן עצר בצד הדרך, על מנת לאפשר לנאשם ולא.נ. לעבור על פניו. או אז, תקפו הנאשם ו.א.נ. את המתלונן, באופן שהיכו אותו ובעטו בכוח בפניו ובראשו באמצעות רגליהם, והכול מתוך מניע גזעני. מיד לאחר מכן נמלטו הנאשם ו.א.נ. מן המקום, כאשר הם מותירים את המתלונן שכוב על הקרקע מעולף.

4. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם ו.א.נ., נגרמו למתלונן המטומה תת-לשונית, שבר בלסת התחתונה וחבלה מאחורי אוזנו הימנית, והוא פונה לקבלת טיפול רפואי. המתלונן אושפז בבית חולים במשך ארבעה ימים ונזקק לניתוח לקיבוע השבר בלסת.

5. לטענת ב"כ המבקשת, בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, לרבות הפללת שותפו לעבירה, הקטין א.נ., וסרטון מצלמת אבטחה המתעד את האירוע. לטענתו, מעשים אלה המיוחסים למשיב, מעידים על המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור, ולפיכך קמה נגדו עילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1)(ג)(4) **לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996** (להלן: "**חוק המעצרים**"). כמו כן טוען ב"כ המבקשת, כי לאור נסיבותיה החמורות של העבירה המיוחסת למשיב - עבירת אלימות חמורה שבוצעה כלפי המתלונן בצוותא עם אדם אחר, ממניע גזעני, אך בשל היות המתלונן יהודי, תוך גרימת חבלה חמורה - מבססות גם את המסקנה כי אין תחליף ראוי למעצרו של המשיב, ועל כן יש לטענתו להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בתיק העיקרי.

עמוד 1

6. בדיון שלפניי טען ב"כ המשיב כי לסברתו, לא קיימות ראיות לכאורה המצדיקות את מעצרו של המשיב. לטענתו, הראיה היחידה שניתן להתבסס עליה בתיק זה הינה הודעתו של הקטין א.נ., כאשר לפי דבריו בוצעה העבירה המפורטת בכתב האישום על ידו ועל ידי המשיב בצוותא.

לטענת ב"כ המשיב, עדות זו של הקטין אינה מספיקה לשם ביסוס בקשתה של המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וזאת משתי סיבות:

ראשית, בעימות שנערך בין המשיב לבין הקטין, לא היה מוכן הקטין לחזור על גרסתו המפלילה את המשיב; ומכך מבקש ב"כ המשיב להסיק כי ההפללה איננה יכולה לשמש כראיה לכאורה.

שנית, טוען ב"כ המשיב כי אף אם ניתן היה לשקול את ההפללה של הקטין כראיה בעלת משקל כלשהו, הרי שמדובר בהפללה מצד "שותף לעבירה", ועל כן, חובה על המבקשת להציג בפני בית המשפט ראיה ממשית נוספת לשם חיזוק העדות של השותף; ולטענתו, אין כל ראיה בתיק זה אשר ניתן לגייס לשם חיזוק עדותו המפלילה של הקטין.

7. אומנם, בטיעוניו של ב"כ המבקשת מפנה גם לסרטון אבטחה משטרית המתעד את האירוע, ולטענתו, ניתן לזהות את המשיב כמי שביצע את העבירה יחד עם הקטין. ברם, לטענת ב"כ המשיב, מצפייה בסרטון עולה כי אי אפשר לזהות בו את המשיב, מאחר שפניהם של התוקפים אינם נראים בסרטון הזה. לטענתו, על אף מאמציה של המבקשת לגייס עד כלשהו אשר יזהה את המשיב בסרטון, וביניהם אביו של המשיב ומעסיקו, מר האני שהין (להלן: "המעסיק"), אין לטענתו אף עד אשר זיהה את המשיב כמי שנצפה בסרטון האמור. אביו של המשיב אף טען כי אין זה סביר שהתוקף אשר רואים בסרטון הינו בנו, מאחר שהתוקף לבוש חולצה עם שרוולים ארוכים, בעוד שבנו אינו נוהג ללבוש שרוולים ארוכים, מאחר "שתמיד חם לו" ובפרט בחודשי הקיץ. אומנם, רואים בסרטון את התוקף מאחוריו, ולאחר צפיית האב בסרטון לא שלל לגמרי את האפשרות שמדובר בבנו, אבל, לטענת ב"כ המשיב, אין כל זיהוי ודאי או אף קרוב לכך אשר ניתן לגייס כתמיכה להפללת א.נ. המפורטת לעיל.

8. מעבר לכך, טוען ב"כ המשיב כי למרשו אליבי אשר לא זכה להתייחסות רצינית מטעם המבקשת. לטענתו, המשיב הוא סטודנט אשר עובד בחנויות של אביו, בתחום הזהב והתכשיטים, הנמצאות בעיר העתיקה ובקניון ממילא, ובלילה של האירוע עבד המשיב באחת החנויות עד לסגירתה בשעה 23:00. בהתחשב בעובדה כי התקיפה נשוא כתב האישום קרתה מספר דקות לפני השעה 23:00, הרי שאין כל אפשרות שהמשיב היה זה שביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

9. במענה לטענות אלו, טוען ב"כ המבקשת כי אכן יש למצוא חיזוק לדברי א.נ. בסרטון האמור; ועל אף שאין בידי המבקשת כדי להוכיח, באמצעות זיהויו של עד כלשהו, כי אכן המשיב הוא זה אשר נצפה בסרטון, הרי שמדברי האב והמעסיק עולה כי אין הם שוללים את האפשרות שמדובר במשיב, ומדברי המעסיק במיוחד עולה כי האפשרות הזאת קיימת ברמת סבירות גבוהה.

10. כמו כן, טוען ב"כ המבקשת כי טענת האליבי של המשיב נסתרת מדברי עדים אחרים, ובראשם המעסיק ואחת העובדות בחנות, עולא חדאד, מהן עולה כי בלילה בו בוצעה העבירה נשוא כתב האישום, המשיב כלל לא היה נוכח באף אחת מהחנויות בשעה 23:00 כפי שטען, ואי לכך, עצם הכחשת האליבי מחזקת דיו את ההפללה של הקטין לצורך עמידה בדרישות הסף של קיומן של ראיות לכאורה לצורך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

11. לבסוף טוען ב"כ המבקשת כי אין להסיק כל מסקנה נגד משקלה של ההפללה של הקטין עקב שתיקתו

בעימות שנערך בינו לבין המשיב, ומצפייה בעימות עולה בבירור כי שתיקתו של הקטין נבעה מפחד לבל ינקום בו המשיב בגין הפללתו. על כן מתועד בחומר החקירה כי לאחר העימות, עת ניתן היה לקטין לדבר חופשית שלא בנוכחות המשיב, חזר ואשרר את תוכן הודעתו המקורית בה הפליל את המשיב כמי שהיה שותף לו במעשים המפורטים בכתב האישום.

דין והכרעה

12. ראשית אציין כי יש למצוא בפסיקה דעות שונות בשאלה האם דרוש חיזוק להפללת שותף גם בשלב המעצר. ראו, לדוגמא, בש"פ 7286/13 אלירן וקנין נ' מדינת ישראל (5.11.13), שם מצוין בית המשפט (כבוד השופט ד' ברק-ארז), כי **"בכל הנוגע לשאלת הדרישה לקיומן של תוספות ראייתיות כבר בשלב המעצר, ישנן גישות שונות בפסיקה"**. עם זאת, ניתן ללמוד מסקירת הפסיקה של השנים האחרונות כי אכן ידרוש בית המשפט חיזוק בנסיבות האמורות גם בשלב המעצר; אלא, שאופיו של הליך המעצר, בו דרושות ראיות אשר אינן אלא "ראיות לכאורה", המקימות פוטנציאל להרשעה לאחר עיבוד בהליך הראשי, מוביל למסקנה כי המדינה תעמוד בדרישות החוק לביסוס בקשתה למעצר עד תום ההליכים גם אם החיזוק שהיא מציגה במקרה של הפללת שותף יהיה אף הוא חיזוק "לכאורי".

השוו דברי בית המשפט העליון דלהלן (כב' השופט א' חיות) בבש"פ 975/04 אברג'ל נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 775, 779 (להלן: פס"ד אברג'ל):

"השאלה אם על בית המשפט לבחון כבר בשלב המעצר את דבר קיומן של תוספות ראייתיות מקום שהן נדרשות לביסוס ההרשעה, טרם זכתה למענה אחיד בפסיקתו של בית משפט זה... כשלעצמי אני סבורה כי גם בשלב הדיון בשאלת המעצר עד תום ההליכים יכול וצריך בית המשפט לבחון ברמה הלכאורית את שאלת קיומה של תוספת ראייתית מסוג סיוע מקום שבו נדרשת תוספת זו לצורך הרשעתו של הנאשם".
(ההדגשה שלי - ב.ג.)

כן ראו, בש"פ 2580/97, 2605 אנג'ל ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 415, 421 (1997), שם צוין בית המשפט כי **"העמדה הרווחת כיום בפסיקה דורשת סיוע גם בשלב המעצר, אולם סיוע זה הוא לכאורי וברמה הנדרשת בשלב זה של ההליכים"**.

13. במקרה שלפנינו, אפוא, השאלה העומדת לפני בית המשפט אינה האם קיים חיזוק להפללת הקטין אשר היה מספק לצורך הרשעתו של המשיב, אלא, האם קיים חיזוק לכאורה שניתן לצרף לעדותו של הקטין לצורך קיומן של ראיות לכאורה.

14. והנה, במקרה דנן, טענתו הנחרצת של המשיב כי נשאר באחד החנויות בקניון ממילא עד השעה 23:00 בליל האירוע, נסתרת משני מקורות נפרדים: ראשית, מצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה של קניון ממילא ניתן לראות כי המשיב לא נכנס או יצא מאותה חנות בשעות הרלבנטיות; וכמו כן יצוין, כי לאחר צפייה בסרטון ממצלמת האבטחה של קניון ממילא, מאשר המעסיק בהודעתו מיום 31.7.14, כי בליל האירוע, החנות כבר סגורה וחשוכה בשעה 22:51, וכי המעסיק הוא זה אשר סגר את החנות ולא המשיב. משמעות הדבר, כי גרסתו של המשיב מוכחשת לחלוטין, לא רק באמצעות העדות האמורה של המעסיק, אלא אף מסרטון האבטחה של הקניון; והוכחת השקר שבגרסת המשיב משמשת כחיזוק משמעותי להפללה נגדו שבהודעת הקטין ("**עוד נפסק כי שקרים מהותיים של הנאשם הקשורים לעבירות שהוא מואשם בהן, אשר הוכחו בראיות חיזוניות, יכולים אף הם להיות סיוע לראיות התביעה**") - פס"ד אברג'ל, שם).

15. לכך יש להוסיף, כי הודעתו של המעסיק באשר לאפשרות כי התוקף שנצפה בסרטון האירוע הוא אכן המשיב, "חזקה" יותר מן הנטען בטיעוניו של ב"כ המשיב, וכך עולה בצורה ברורה מהודעת המעסיק מיום 29.7.14: לאחר שמציג החוקר בפניו קטע מסרטון האירוע, ושואל אותו האם הוא מזהה כי התוקף הינו המשיב, עונה המעסיק (שורה 69): **"דומה לו מאוד, מאוד, אבל אני אגיד לך במאה אחוזים - לא אני משקר"**. אמנם, אין המדובר בזיהוי ודאי ומוחלט, ברם, יש בכך, לדעתי, כדי להוות חיזוק נוסף להודעת הקטין.

16. מן המקובץ עולה, לדעתי, כי קיימות ראיות לכאורה ברמה הדרושה לצורך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. אומנם, הראיה המרכזית הקיימת הינה הודעתו של הקטין, אשר העיד כי המשיב היה שותפו לעבירה, וצודק ב"כ המשיב בטענה כי להפללה זו דרוש חיזוק. ברם, נחה דעתי כי הראיות המפורטות לעיל מספקות את החיזוק הדרוש, לפחות ברמה הלכאורית הדרושה למטרות ההליך הנוכחי.

17. אשר על כן, אני מקבל את עמדת המבקשת בדבר קיומן של ראיות לכאורה במקרה דנן. בהתחשב באופיים האלים של מעשים המיוחסים למשיב, קמה גם עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיפים 21(א)(1)(ב) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים.

18. נשאר, אפוא, לדון בעילת המעצר והאפשרות של חלופה, ובית המשפט ישמע את טיעוני הצדדים בנדון בדיון העומד להתקיים היום בפני השופט התורן.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ד, 11 אוגוסט 2014, בנוכחות הצדדים ובאי-כוחם.